

важно. Нуждна е само добра воля и решителна намѣса отъ страна на съответнитѣ институти и организации.

Това културно дѣло може да бѣде разширено въ по-голѣмъ мащабъ и къмъ изобразителнитѣ изкуства, къмъ театра, музиката, филма.

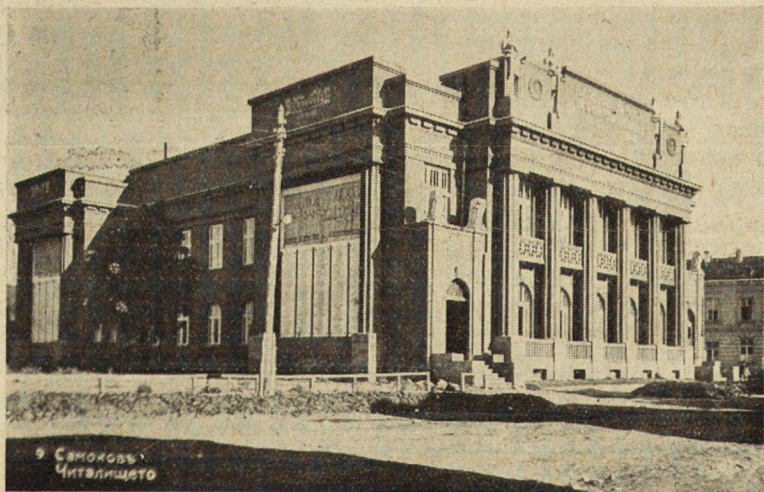
Представямъ си като възможенъ и постижимъ блѣнъ българското читалище — центъръ на свѣтлина и просвѣта, мощенъ разпространител на национална култура, неocenимъ пропагандаторъ на родния гений. Защото учимъ повече и познаваме по-добре Анакреонъ и Овидий, Расинъ и Лесингъ, историята на норманскитѣ завоевания и френската революция, докато твърде обикновено нѣщо е нашъ интеллигентъ да не знае годината на основаването на българската държава, да се колебае дали Асѣнъ бѣ синъ на Иванъ-Асѣнъ или обратното, да не е челъ Яворовъ и Захари Стояновъ.

Едно читалище, въ което библиотеката му ще има редовно всѣка година всички последни издания на най-добритѣ ни автори, по чийто стени ще висятъ като скъпа украса репродукции отъ най-значителнитѣ ни художници, чийто високоговорителъ ще предава сказки изъ всички отрасли на изкуства, наука и общественъ животъ, чието кино ще прѣска просвѣта чрезъ научно-образователни филми изъ родна история и география, чийто театъръ ще дава предимно български пиеси.

Читалището трѣбва да бѣде културното срѣдище и на най-отдалечения край отъ нашата държава: отъ Родопитѣ до Видинско, отъ Шуменско до Петричъ. Чрезъ него всѣки български гражданинъ трѣбва да бѣде въ постояненъ и непосредственъ досѣгъ съ нашата култура, съ най-значителнитѣ ѝ прояви.

Пожелавамъ — за всѣко читалище кино, радио, редовно подновявана библиотека.

Фани Попова — Мутафова

Читалище „От. Паисий“ — Самоковъ.